

„Ežerė krantų“ kolūkio (Panemūnio apyl.) valstiečiai. Kolūkis nemūnė apyl.) valstiečiai balgė privalomųjų pieno pristatymų planą vykdydama ir 1951 metų sąskaiton pristatė 180 litrų tybinių pieno prievolių sąskaiton. Neatsiliekta ir „Atžalyno“ ton.

A. Rimkus

VIRŠIJA DARBO UŽDUOTIS

Panemūnėlio Sviesto gamybos įmonės dirbančiųjų kolektyvas, įsipareigojęs iki Tarybų Lietuvos dešimtmečio šventės viršyti durpių ganybos planą, intensyviai kovoja dėl prisilmtųjų užduočių įvykdymo. Durpyno darbininkai spartuoliai drg. drg. Valiulis, Bražiūnas, Dilytė ir kiti kas dieną viršija išdirbio normą 30 ir daugiau procentų. Prisilmtas įsipareigojimas įvykdyti durpių ganybos planą ir pagaminti vien aukštos kokybės durpes, kruopščiu darbu bus įgyvendintas. A. Strumskys

STATO ŠIENA

„Pagirio“ (Kamajų apyl.) kolūkio valstiečiai balgia pievų ir daugiamečių žolių šienavimą. Vyksta šieno derliaus statymas valstybei. Šiomis dienomis kolūkio valstiečiai pristatė į valstybinius šieno priėmimo punktus 3 tonas geriausio pirmos rūšies šieno. Be to, šis kolūkis aktyviai ruošiasi derliaus valymo darbams, kur šiuo metu jau yra pilnai paruošta 6 javapiūvės ir balgiama remonuoti kitos derliaus valymo inventoriai. J. Daunoras

PASIRUOŠĖ DERLIAUS NUĖMIMUI

Obelių rajono „Sipailiško“ arimo planas viršytas 4 ha. kolūkio dirbančiųjų kolektyvas, pasižadėjęs žemės ūkio artelės nariai, vadovaujamas sumanaus pirmo derinio drg. J. Brakausko, artimiausiomis dienomis baigs daugiamečių žolių ir pievų šienavimą. Kolūkyje juodojo padymo J. Guogis

MEDICINOS DARBUOTOJAI PAS KOLŪKIEČIUS

Rokiškio medicinos darbuotojai šiomis dienomis lankėsi šefuojamame Salomėjos Nėries vardo kolūkyje. Trys dantų gydytojai ir septyni kiti medicinos darbuotojai patikrino kolūkiečiams sveikatą ir nuo rauų įskiepė kolūkiečių vaikus. Tarp kolūkiečių ir medicinos darbuotojų užsimezgė artima bičiulystė. Šefai pasižadėjo dažniau atsilankyti pas kolūkiečius. J. Šinkūnas

Studentas drg. Stakėnas skaitė paskaitą „Žarnų užkrečiamos ligos“. Meno

Mūsų laikų Gražina

Prieš septynerius metus, kada gražią rytinę Tarybų Lietuvos žemę trypė kruvini vokiškųjų grobikų batal, kada liepsnos gimtosios lietuvių sodybos, o širdį vėrė motinų ir vaikų klyksmas — išėjo mažytė lau-

draugams, ji, paskutinė, vis dar tebesikovė. Tik sužėistą tegalėjo fašistai paimti nelaisvėn. Oj, nieks neapsakys žodžiais to, ką iškentė Marytė per tas kelias nelaisvės dienas. Bet nieko nesužinojo žiaurūs kankintojai iš

dies kerštojų grupė vykdyti kovos uždavinio, atmokėti grobikams už kraują krauju. Narsuolių priešakyje žengė šviestaplaukė mergina. Pušų miškas kvėpėjo sakais, kartkartėmis purtelėdavo iš lizdo pabaitytas paukštelis, apie žiedus suktojos plauštelės. Tarp tvirtų, kovose užgrūdintų kovotojų, mergina buvo, tarytum, puošmena jų rūsčiųjų dienų ir sunkių žygių. Jos giliose akyse atsismušė mėlynųjų Rimšės ežerų spindėjimas ir galėjai jone išskaityti drąsą, nenugalimą pasiryžimą kautis už gimtąją žemę. Tai nebuvo išlepianta buožijū dukrelė, kuri žmogų vertina iš jo blizgančių batų, brangaus apdaro, klausanti kvailių komplimentų ir svajojanti apie turtingą jaunikį. Tai buvo tikra liaudies duktė, išėjusi kartu su liaudimi — laimėti arba mirti.

...Ir ji mirė, kaip miršta tikri liaudies didvyriai, tiesi, tvirta, nenulenkusi budeliams galvos...

Žuvus penkiems kovos

komjaunuolėis lūpu, išskyrus prakelkimą Hitlerio šunims. Paskutiniai jos žodžiai, kuriuos ji iš visų jėgų sušuko švilpiant kartuvių kilpai, buvo:

— Tegyvuoja Tarybų Lietuva! Tegyvuoja Stalinas!

Ir plačiai praskambėjo ežerų krašto narsiosios dukters Marytės Melnikaitės vardas per visą plačiąją Tėvynę iki Maskvos, iki Ramiojo vandenyno krantų.

Darbo žmonės šiandien puošia jos taurų atvaizdą ir stato jį greta didvyrių komjaunuolių — Olego Koševojaus, Zojos Kosmodemjanskajos ir daugelio kitų, kurie nieko nesigailėjo išlaisvinant socialistinės Tėvynės žemę.

Amžiais neužmirš lietuvių liaudis savo narsiosios dukros. Ir eis legendos, sakmės iš kartos į kartą apie nepaprastą Marytės žygį; minės liaudis jos šviesų vardą, kaip mini žloje lietuvių senovėje pasižymėjusią tautos didvyrę — Gražiną.

P. Aidaghrė

Tarybų Lietuvos dešimtmė sukakties garbei Juodupės apylėnės Skridulčių gricinės nugriebimo punkte balgiama įvykdyti metinis pieno paruošimo planas. Iš reikiamo priūta 27 060 kg pieno, jau priūta virš 26 140 kg.

Dauguma statančiųjų ir gricinės nugriebimo punkte kolūkiečių, kaip drg. drg. J. Galickas, I. Musenovas ir kiti, stato pieną 1951 metų sąskaiton.

J. Steltonis

Balgia gerai patręštų viščiūnėis trąšomis juodųjų pievų arimą Obelių apylėnės „Zarinikiškių“ kolūkio valstiečiai. Jau aparta virš 40 ha žemės plotas.

Padymo paruošime žieminiams spartuoliškai dirba kolūkiečiai drg. drg. Kulyų Algimantas, Kurlavičius Leonas, Semionovas ir kiti.

Lygiagrečiai su padymo paruošimu vykdomi šienavimo darbai.

A. Škvarnavičius

Sparčiai tempais vyksta šienavimas darbai Juodupės apylėnės „Pirmyn“ žemės ūkio artelėje. Kolūkiečiai mupini 20 ha daugiamečių žolių ir 12 ha natūraliųjų pievų. Be to, visuomenines daržines suveda 75 vėžimai aukštos kokybės šieno.

Šienapietės bare spartuoliškai dirba šienapietėis vairuotojai kolūkiečiai P. Kažemėkas ir J. Steltonis.

„Pirmyn“ kolūkio pavyzdiniu šienapietės darbus spartuoliškai vykdo „Aušros“, „Paupės“, „Pasangos“ ir kiti apylėnės kolūkiečiai.

J. Kazickas

Pilnai pasiruošė derliaus nuėmimui Panemūnio apylėnės „Nemuno krantų“ kolūkio valstiečiai. Turimos žemės šios mašinos — kertamoji ir tryš šienapietės su javų plovimo prietaisais paruoštos brandaus derliaus nuėmimui.

A. Rimkus

Didžiajam dešimtmečiui artėjant

TARYBŲ LIETUVOS DARBO VALSTIEČIAI PLAČIUOJU KOLŪKINIŲ KELIU

Didžiąją lietuvių tautos šventę — Tarybų valdžios Lietuvos dešimtmetį — respublikos darbo žmonės sutinka dideliais laimėjimais. Vienas stambiausių pasiekimų, kuriuo Tarybų Lietuva sutinka savo šlovingąjį jubiliejų, yra milžiniškos darbo valstiečių daugumos įstojimas į kolūkių kelią.

L. JURGENAS

Suvažiavimo dalyviai savo kalbose itinamai parodė neišmatuojamą kolūkių santvarkos pranašumus. Jie priėmė kreipimąsi į visus Tarybų Lietuvos darbo valstiečius, kuriame ragino stoti į kolektyvino darbo kelią.

Darbo valstiečių masės plačiai atsiliepė į suvažiavimo delegatų kreipimąsi ir pradėjo masiškai stoti į kolūkius.

Ypatinai platų užmojų kolūkių statyba Lietuvoje įgijo 1949 metais. Po metų, pradžioje įvykusio Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) VI suvažiavimo, kuris iškėlė istorinį uždavinį — artimiausiu laiku pasiekti pilnutinę kolūkių santvarkos pergale Lietuvoje. 1949 metais dešimtys tūkstančių darbo valstiečių stoji į kolūkius. Per metus respublikoje susiorganizavo apie 5 500 naujų kolūkių. Tuo laiku ne tik susikarė

daug naujų kolūkių, bet žymiai išaugo narių skaičius ir senesniose žemės ūkio artelėse. Per metus laiko narių skaičius kiekviename kolūkyje vidutiniškai padidėjo dviem trečdaliais.

Kolūkiai tapo svarbiausia ir lemiamą jėgą Lietuvos kaime. Visose darbo srityse jie nenuginčijamai parodė savo pranašumą prieš smulkų, individualų ūkį, savo milžinišką gyvybingumą ir jėgą.

Kolūkiai žymiai išplėtė pasėlių plotus. Ypač padidėjo kolūkiuose vasarinių kviečių ir technikinių kultūrų pasėlių plotai. 1949 metais vasarinių kviečių pasėlių plotas, palyginti su 1948 metais, padidėjo 17,5 proc. Kiekvienam kolūkiniam kiemui buvo pasėta dvigubai daugiau linų ir 5 kartus daugiau kukurinių runkelių, negu vidutiniškai sėdavo jų nariai individualiuose ūkiuose.

Stambūs žemės masyviai kolūkiuose leido pritaikyti žymiai

aukštesnę agrotechniką: plačiu mastu vykdyti eilinę sėją, traktoriais, prikabinamaisiais įrankiais įdrbti žemę ir t. t. Visa tai leido gauti kolūkiuose gausų derlių, kuris, jau pirmuosius žingsnius kolūkiams bežengiant, vidutiniškai buvo 15—20 proc. aukštesnis, negu individualinių valstiečių ūkiuose.

Labai daug kolūkių pasiekė rekordinius derlius dideliuose plotuose. Joniško apskrities „Pergalės“ kolūkis 112 hektarų plote gavo po 22 centnerius žieminių rugių ir kviečių iš hektaro. Biržų apskrities „Laisvės“ kolūkis surinko po 27 centnerius rugių, po 29 centnerius žieminių kviečių, po 20 centnerius vasarinių kviečių, po 6 centnerius dobilų ir motėjukų sėklos, po 4 centnerius sėmenų ir po 4,5 centnerio linų pluošto iš hektaro. Tokių pavyzdžių šimtai.

Nepaliaujamas žemdirbystės kultūros kilimas, gausūs derliai kolūkiuose leido praefais metais surinkti beveik 200 tūkstančių tonų grūdų daugiau, negu 1948 metais; grūdų gamyba 1949 metais Lietuvoje 15 proc. viršijo prieškarinį lygį.

Gyvulininkystė yra svarbiausia mūsų respublikos žemės ūkio šaka. Kolūkiečiai su didžiuliu pakilimu, kaip kovingą darbo programą, sutiko partijos ir vyriausybės nutarimą dėl trimečio plano visuomeninei gyvulininkystei išvyatyti. 1949 metais Tarybų Lietuvos kolūkiečiai, partinių organizacijų vadovaujami ir žemės ūkio specialistų padedami, nuveikė didžiulį darbą vystant visuomeninę gyvulininkystę.

Pereitais metais kolūkiuose buvo įsteigta beveik 15 tūkstančių gyvulininkystės fermų. Pusė visų respublikos kolūkių jau turi po 4 fermas — stambųjų raguočių, avių, kiaulių ir paukščių. Kolūkiuose ne tik sparčiai augo fermų skaičius, bet ir nepaliaujamai didėjo visuomeninė banda. Per metus stambųjų raguočių skaičius kolūkiuose padidėjo 12 kartų, kiaulių — 15 kartų, o avių — net 23 kartus.

Mūsų respublikos kolūkiai net žymiai padidino gyvulių skaičių, bet ir pakėlė jų produktumą. Šimtuose respublikos kolūkių susikarė stambas akiniai cent-

Kasmet linų plotai Obelių, Rokiškio, Pandėlio rajonų apylinkėse plečiasi. Šiais metais visa eilė kolūkių žymiai viršijo jiems skirtus linų sėjos plotus. Iš tokių pažymėtini „Tarybinio artojo“, „Laimės“, „Kovelių“ ir kt. kolūkiat, kurie linų plotus padidino 5—11 ha.

Rokiškio rajono Linų paruošų skyrius praneša kolūkiams, auginantiems linus, kad nuo 1950 m. liepos mėn. 1 d. linų ir kanapių šaudulėtai bus superkami tik Panemunėlio linų apdirbimo fabrike. Minti linai ir mintos kanapės bei jų pluoštas bus superkamas tik Rokiškio rajono Linų paruošų skyriuje ir jo punktuose. Pažymėtina, kad pristatyta linų žaliava valstybei po š. m. liepos 1 d. bus užskaityta ir 1950 metų paruošų planą.

Be to, kolektyviniais ir pavieniais ūkiais, pristaciūsiems linų sėmenis valstybei, turimali apiprekinimo ordorial formos Nr. 4-a cukrui gauti, nuo š. m. liepos mėn. 1 d. nustoja savo galiojimo. Šiuos ordorius būtina artimiausiu laiku pakeisti naujais Rokiškio rajono Linų paruošų skyriuje.

E. KANOPA,
Rokiškio rajono Linų paruošų skyriaus vedėjas

KOLŪKIUOSE SVARSTOMI MELIORACIJOS KLAUSIMAI

Šiomis dienomis Rokiškio rajono Rokiškio apyl. kolūkio „Kalmėliškiai“ visuotinis narių susirinkimas savo gamybiniam pasitarime įvertino melioracijos darbus, kaip priemonę pašarų bazės sudarymui ir kolūkio gerbūvio pakėlimui.

Melioracijos darbų vykdymo reikalu visuotinis narių susirinkimas nutarė išskiesti ir socialistines lenktynes Rokiškio rajono Rokiškio apylinkės Karolio Požėlos vardo kolūkio valstiečius ir prisidėti atitinkamam socialistinių lenktynių įsipareigojimams.

T. POVILONIS,
„Kalmėliškų“ kolūkio II-os brigados brigadininkas

NELEIDŽIAMAS SIENLAIKRAŠTIS

Juodupės apylinkės „Pažangos“ kolūkio vadovai nesu-pranta sieninės spaudos reikšmės kolūkiniam gyvenime dėl ko 1950 m. balandžio mėn. 9 d. artelės sienlakraštis „Artojas“, nuvežtas į Juodupės septynme-tėje mokykloje įvykusią sien-lakraščių apžiūrą, iki šio laiko ten tebeguli.

Kolūkio sąskaitininkas drg. Raupys, keletą kartų įpareigo-tas gražinti ir išleisti sienlakraštį nei nepagalvojo to padary-ti. Taip pat už sienlakraščio neleidimą didelę kaltės dalis krinta redkolegijai, ypač jos pirmininkui drg. Šimanaus-kui.

Kolūkio vadovai turi įžvelgti sienlakraštyje sau rimtą pagai-bininką ir susirūpinti jo išleid-timu.

Pr. Kirlys

MOLDAVIJOS TSR. Tiraspolio rajono Malinovsko vardo kolektyve vyksta žieminių kvėlių derliaus nuėmimas. Kolūkiečiai iš kiekvieno hektaro priklaui daugiau, kaip 20 centnerių grūdų.

Nuotraukoje: Kolūkiniam svirne. Grūdų paruošimas valstybiniam pristatymui. Priekakyje kolūkiečiai V. P. Stotka. P. Lisenkine nuotrauka.

TASS'o spaudos kišinė.

Kai „ne ant tos kojos“ atsikelia

Poilsio diena. Po savaitės darbo maionu pailsėti, kultūrin-gai praleisti laisvalaikį. Dalis kolūkiečių traukia į laukus — pasigrožėti savo darbo vaisiais — našiu derliumi, kiti gi nuei-na į Kvetkų apylinkės klubą-skaityklą. Bet paklebena duris, pasidairo' ir eina sau atgal. „Uždaryta, — aiškina man, pasi-travūs, — matai skaityklos ve-dėja drg. Čypatė kažkur išėjū-si“.

— Niekur ji neišėjo, — nu-traukia ūsotas kolūkiečiai, ir šypsoi, — iš po „vakarykščio“, — kalba jis, — „pavargusi“ ir „tebepučia sau į akį“, kad net langai dreba.

Nesupratau gerai tų kolūkie-čio žodžių. Pati nueinu pava-dinti jos ir pamatyti, kaip ji ten „drebina“ langus. Ė-gi žiūriu — ji paprastai beknarkanti. Su-trukdau miegą. Atsikelia, bet, matyt, kaip sako seni žmonės, „ne ant tos kojos“ atsikelia.

Ji apie skaityklą nei nepagalvoja. Kur ten sėdėsi dabar skaityk-loje!

Ot, kad „ant alaus“ kur, tai

A. Kalmetytė

NETVARKA GYVULIŲ FERMOJE

„Paliepio“ kolūkio (Panemu-nio apyl.) kiaulių fermoje vieš-patauja netvarka: aplink tvartą nėra jokio grovelio lietaus van-deniui nutekėti, o kažangi pats tvartas yra žemoje vietoje, tai, lyjant, visas vanduo subėga į tvartą. Kiaulės tokiais atvejais iki šonų braidu vandenyje. Kiaulių šerikė taip pat turi bristi iki kelių, norėdama kiau-les pašerti.

Tačiau kolūkio pirmininkas drg. Čižūnas šitokios padėties

nenori pastebėti. Kai šerikė at-nokė jo dėmesį į kiaulių tvar-to netinkamą stovį ir nurodė priemonės padėties ištaisymui, drg. Čižūnas patarė palaukti kol nustos lyti, o tada padėtis savaimė susitvarkysianti.

Reikėtų kolūkio pirmininkui drg. Čižūnui prisiminti, kad nevalia biurokatiškai atsinešti į visuomeninį tvartą, o kiekvieną susidariusį trūkumą reikalinga nedelsiant ištaisyti.

A. Ramūnas

VIŠUOMENINĮ DARBA PAMIRŠUS

Klubai-skaityklos mūsų kolūkiname kaime diena iš die-nų plečia savo veiklą. Tačiau ne-negalima atsisiepti apie pa-munio apylinkės Medikių klubą-skaityklą, nes skaityklos vedėja drg. Balčiūnaitė visat-miškai visuomeninį darbą. Jos kluba pasireiškia tik algos at-lymimo ir... daugiau nieko.

Tokio darbo pasėkoje klubė-taitykloje nepravestas būtinai reikalingas einamasis remontas, kurio lėšos sąmatoje buvo iš-skirtos. Nereguliariai išleidžia-sis sienlakraštis ir nevedamas nei aiškinamasis darbas. Bend-riai paėmus, drg. Balčiūnaitės vadovaujama skaitykla atitrūko nuo kultūrinio gyvenimo kaime.

Būtina drg. Balčiūnaitėi susi-tykinti kultūros-švietimo darbu einamąsias pareigas atlikti atitinkamai. B. Paberžis

NEPAREMTA INICIATYVA

Prie Rokiškio Apkoopsajun-gos susiorganizavo dirbančiųjų muzikos mėgėjų būrelis, vado-vaujamas drg. Bukausko. Ta-čiau Apkoopsajungos vadovai nekreipė į šią dirbančiųjų iniciatyvą dėmesio ir nesuteikė jokios paramos. Muzikos mėgė-ji, neturėdami gaidų, nors ir repetuoja senus muzikos kūri-nius, bet rimtos pažangos pa-atekti negali.

Apkoopsajungos vadovai ža-dėjo išskirti lėšas instrumentų ir gaidų įsigijimui, bet pažadai ir liko pažadais. Iki šio laiko dar niekas nenuveikta; muzikos mė-gėjų darbas paliktas savieigai.

Apkoopsajungos vadovybė turi susirūpinti įstaigos dirban-čiųjų kultūrinio lygio kėlimu ir paremti muzikos mėgėjų inicia-tyvą. J. Gylys

rai su gyvulininkystės fermų, sandėlių ir kitokiais kolūkiniais pastatais. Eitėje kolūkių kolūkiečiai jau keliasi iš vienkiemių į gyvenvietes. Kolūkiuose ple-čiasi visuomeninė sodininkystė, daržininkystė, bitininkystė ir ki-tos visuomeninio ūkio šakos. Visuomeninis kolūkių ūkis su-vaizdino lemiamą vaidmenį ke-liant kolūkiečių gerovę.

Besiplečias visuomeninis kolū-kių ūkis, našus ir pasilaikoma-sias kolūkiečių darbas leido tiek 1948, tiek ir 1949 metais gausiai apmokėti darbdarius. 1949 metais respublikos kolū-kiečiai vidutiniškai gavo už darbdarį nuo 3 iki 5 kilogramų grūdų ir po 2—3 rublius pinigais, neskaitant kitų žemės ūkio produktų ir pašaro asme-niškame naudojime esantiems gyvuliams.

Kiek uždirba kolūkiečiai, ge-rai dirbą visuomeniniame ūkyje, rodo, kad ir šie pavyzdžiai.

Kauno „Pergalės“ žemės ūkio artelės nario Garšvos šeima pernai už darbdarinius gavo daugiau, kaip 7 tonas grūdų, 2 500 rublių pinigais, stambų kiekį pašaro ir įvairių produktų. „Kaniukų“ kolūkyje už darba-

dienį išduota po 6,5 kg grūdų; kolūkiečiai Nekrošius už darbdarinius gavo apie 4 tonas grūdų ir 1 050 rublių pinigais.

Komunistų partija ir tarybinė vyriausybė teikia mūsų kolū-kiams milžinišką paramą. Jiems į pagalbą ateina galinga techni-ka. Vien praeitais metais ir šie-met Tarybų Lietuvoje buvo įsteigta 51 nauja mašinų-traktorių stotis. 1950 metais mūsų respublikos MTS traktorių parkas padidės dar du kartus.

Mašinų traktorių stotys teikia kolūkiams didžiulę gamybinę paramą ir padeda jiems stiprėti organizaciniu ir ūkiniu atžvilgiais. MTS pernai įdirbo, pervedus į minkštą arimą, 460 tukstančių hektarų žemės, aptarnavo daugiau kaip 2000 kolūkių ir įvykdė darbų planą 136 proc. Mašinų-traktorių stotys ne tik padėjo kolūkiams įdirbti žemę, bet ir aktyviai dalyvavo kovoje dėl gausių derlių.

Kolektyvinis darbas, platus mechanizavimo įdiegimas pada-rė kolūkiečių darbą kur kas lengvesnį ir našesnį. Individua-liniai ūkiai Lietuvoje sunaudo-davo vidutiniškai vienam hekta-rui pasėlių 20,1 žmogaus dar-

bos dienos. Kolūkiat pernai vi-dutiniškai sunaudojo vienam hektarui pasėlių 11,6 žmogaus darbo dienos.

Vienam grūdų centneriui paga-minti kolūkiat sunaudojo 1,4 žmogaus darbo dienos. Tuo tarpu individualiuose ūkiuose tam reikėdavo dvigubai daugiau darbo — 2,9 žmogaus darbo dienos.

Nuolat kyla kolūkiuose lauko darbų agrotechniniai lygis. Kolūkiat plačiai vartoja kryžmi-nę sėją, sėją jarovizuotomis sėklomis, laukų tręšimą granuli-nėmis trąšomis, papildomą žie-minių kultūrų tręšimą.

Lietuvoje buržuazinio režimo metu bendras mineralinių trąšų sunaudojimas sudarėdavo tik vieną toną šimtui hektarų pa-sėlių. Daugumos mažžemių ir vargingųjų valstiečių laukai mi-neralinių trąšų iš viso nematy-davo. Tuo tarpu 1949 metais kiekvienam šimtui hektarų kolū-kių pasėlių teko po 12,1 tonos mineralinių trąšų. Šiais metais trąšų suvartojimas kolūkių lau-kuose toliau padidės 50 proc.

Siekdama padėti kolūkiams stiprėti organizaciniu ir ūkiniu atžvilgiais ir plėsti visuomeninį ūkį, tarybinė vyriausybė 1949

metais išskyrė kolūkiams apie 50 mil. rublių kreditų.

Ypatinga dėmesį partija ir vyriausybė skiria kolūkių kadrams paruošti.

1949 metais buvo įsteigtos 2 specialios mokyklos kolūkių va-dovaujantiems kadrams paruošti. Veikė platus kursų tinklas. Iš viso praeitais metais buvo pa-ruošta apie 2 500 kolūkių pir-mininkų, brigadininkų ir fermų vedėjų ir daugiau kaip 5 000 sąskaitininkų, brigadininkų ir kitų kadrų. Be to, trumpalai-kiuose kursuose susipažino su kolūkio gamybos organizavimo ir Mičiurino-Lisenkos mokslo pagrindais 4 500 įvairių kolūkių kadrų. Sėkmingai buvo paruoš-ti mechanizatorių kadrai. Per-nai mašinų-traktorių stotims bu-vo paruošta daugiau kaip pus-trėčio tukstančio jaunųjų me-chanizatorių.

1950 metais kadrai kolūkiams bus ruošiami dar platesniu mas-tu. Tik iki šių metų gegužės mėn. 1 d. paruošta 1 000 kolū-kių pirmininkų, brigadininkų, sąskaitininkų, o apimai, per šiuos metus bus paruošta 40 000 įvairiausių specialistų kolūkių kadrams.

metais išskyrė kolūkiams apie 50 mil. rublių kreditų.

Ypatinga dėmesį partija ir vyriausybė skiria kolūkių kadrams paruošti.

1949 metais buvo įsteigtos 2 specialios mokyklos kolūkių va-dovaujantiems kadrams paruošti. Veikė platus kursų tinklas. Iš viso praeitais metais buvo pa-ruošta apie 2 500 kolūkių pir-mininkų, brigadininkų ir fermų vedėjų ir daugiau kaip 5 000 sąskaitininkų, brigadininkų ir kitų kadrų. Be to, trumpalai-kiuose kursuose susipažino su kolūkio gamybos organizavimo ir Mičiurino-Lisenkos mokslo pagrindais 4 500 įvairių kolūkių kadrų. Sėkmingai buvo paruoš-ti mechanizatorių kadrai. Per-nai mašinų-traktorių stotims bu-vo paruošta daugiau kaip pus-trėčio tukstančio jaunųjų me-chanizatorių.

1950 metais kadrai kolūkiams bus ruošiami dar platesniu mas-tu. Tik iki šių metų gegužės mėn. 1 d. paruošta 1 000 kolū-kių pirmininkų, brigadininkų, sąskaitininkų, o apimai, per šiuos metus bus paruošta 40 000 įvairiausių specialistų kolūkių kadrams.

Prasmena į praeitį senasis Lietuvos kaimas, tamsus ir at-stiškęs. Sparčiai auga naujas kolūkinis Lietuvos kaimas su pirmąja tarybine agrotechni-ka, elektra ir radiju, kinu ir klubu-skaitykla. Jau daugiau kaip trys ketvirtadaliai visų Tarybų Lietuvos valstiečių sto-jų ir kolūkių, ir netoli ta diena, kai respublikos kaimas taps iš-tisai kolūkinis. Tarybų Lietuva iš smulkiųjų išskaidytų indi-vidualinių ūkių krašto pavirsta kolūkiuose kursuose susipažino su kolūkio gamybos organizavimo ir Mičiurino-Lisenkos mokslo pagrindais 4 500 įvairių kolūkių kadrų. Sėkmingai buvo paruoš-ti mechanizatorių kadrai. Per-nai mašinų-traktorių stotims bu-vo paruošta daugiau kaip pus-trėčio tukstančio jaunųjų me-chanizatorių.

Stokholmo atsišaukimą pasirašę 96 360 866 tarybiniai piliečiai

TARYBINIAME KOMITETĖ TAIKAI GINTI

Tarybinio komiteto taikai ginti gaunamais pranešimais Tarybų Sąjungoje išsivysčiusi kampanija parašams rinkti po Pasaulinio taikos šalininkų kongreso Nuolatinio komiteto atsišaukimu dėl atominio ginklo uždraudimo įgijo tikrai visalaudinį pobūdį.

Nuo kampanijos pradžios, tai yra nuo VI. 30 d. iki VII. 10 d., Tarybų Sąjungoje Stokholmo atsišaukimą pasirašę 96 360 866 piliečiai.

Parašų rinkimas atsišaukimui išsivystė visuose be išimties šalies rajonuose, tiek mieste, tiek ir kaime. Pranešimais, Tarybinio komiteto taikai ginti, gaunamais iš Pagalbos komisių, daugelyje stambių šalies pramoninių centrų — Maskvoje, Leningrade, Kijeve, Minske, Baku, Tbilisi, Taškente, Rygoje, Stalingrade, Novosibirske, Sverdlovске, Gorkyje, Charkove, Kuibyševе, Kazanėje, Odesoje, Taline, Rostove didžioji piliečių dauguma jau padėjo savo parašus po atsišaukimu.

Sėkmingai vyksta parašų rinkimas visose Tarybų Sąjungos sąjunginėse ir autonominėse respublikose. Visos mūsų daugiatautiniai šalies tautos vieningai remia šaukimą uždrausti atominį ginklą ir paskelbti kariniu nusikaltėliu tą vyriausybę, kuri pirmoji pavartos šį agresijos ir masinio žmonių naikinimo ginklą.

Parašų rinkimo kampanija visur vyksta didelio politinio ir darbinio pakilimo sąlygomis. Susirinkimuose ir mitinguose pasisakė šimtai tūkstančių tarybinų žmonių. Darbininkai, valstiečiai, inteligentija, tarybinės

moterys ir jaunimas karštai priitaria taikingai tarybinės vyriausybės politikai ir pareiškia vieningą TSRS darbo žmonių pasiryžimą kartu su kitų šalių tautomis ginti taikos reikalą ir tarptautinį saugumą.

Masiniuose mitinguose ir susirinkimuose tarybiniai žmonės smerkia veiksmus Amerikos karo kurstytojų, pradėjusių atvirai intervenciją Korėjoje, ir reikalauja nutraukti ginkluotą agresiją prieš laisvę mylinčią korėjiečių tautą.

Pasirašydami Pasaulinio taikos šalininkų kongreso Nuolatinio komiteto atsišaukimą, tarybiniai darbininkai, kolūkiečiai, darbo inteligentijos atstovai sutvirtina savo karštą siekimą apginti taikos reikalą pasiaukojančiu darbu, skirtu sutvirtinti galybę tarybinės valstybės, kaip taikos visame pasaulyje tvirtovės. Gamyklose ir fabrikuose, kolūkiuose, MTS ir tarybinuose ūkiuose darbo žmonės stvoja į stachanovines taikos sargybas, viršija gamybinius planus, kelia produkcijos kokybę ir mažina jos sąvokainą. Šalies rajonuose, kur prasidėjo derliaus nuėmimas, organizuojamas grūdų pristatymas valstybei pirma laiko.

Sėkmingai parašų Stokholmo atsišaukimui rinkimo eiga Tarybų Sąjungoje galingai demonstruoja tarybinės visuomenės politinę-moralinę vienybę, tarybinės liaudies ištikimybę savo vyriausybei, bolševikų partijai ir didžiajam taikos vėliavnešiui draugui STALINUI.

Parašai po taikos šalininkų Nuolatinio komiteto atsišaukimu dėl atominio ginklo uždraudimo teberenkami.

Įvykiai Korėjoje

LIAUDIES ARMIJOS VYRIAUSIOSIOS VADOVYBĖS PRANEŠIMAS

PCHENJANAS, VII. 11 d. (TASS). Pchenjano radijo pranešimu, Korėjos liaudies demokratinės respublikos Liaudies armijos vyriausioji vadovybė šiandien rytą paskelbė santrauką, kurioje pasakyta:

„Liaudies armijos dalys, aršiai besikaudamos su Amerikos ginkluotomis pajėgomis, puola toliau.

Remdama savo sausumos kariuomenę, Amerikos aviacija linirtingai bombarduoja. Nepaisant to, Liaudies armijos dalys visuose frontuose puola toliau. Rytinėje pakrantėje Amerikos karo laivai barbariškai apšaudė taikias gyvenamąsias vietas, bet buvo nuvyti Liaudies armijos dalių ugnimi.“

Korėjos liaudies demokratinės respublikos Liaudies armijos vyriausiosios vadovybės vakarinėje santraukoje pasakyta:

„Liaudies armijos dalys tęsia puolimą visame fronte. Liaudies armijos dalys, veikusios Impono (Indžio) miesto kryptimi, liepos 10 d. 14 val. išvadavo Impono miestą ir aplinkinius kaimus. Per mūsų ties imponu priešas patyrė nuostolių užmuštais ir patekusiems į nelaisvę.

Amerikos aviacija barbariškai bombardavo eilę taikių kaimų ir miestų išvaduojoje teritorijoje. Taikių gyventojų tarpė yra aukų.

Liaudies armijos dalys nuėmė 3 Amerikos bombonešius „B-29“.

(ELTA).

Aštrus liaudies žodis

Anglų patarlė tvirtina: „Skurdas suėda sąmojų“. Pats gyvenimas sugrąauna tą patarlę. Tėko pavuotai įvairiose šalyse, ir visur įsitikinome mes, kad paprastai žmonės piteikia savo pavergėjus aštriais ir kandžiais sąmojais.

Stambule turkas, skaitęs vyriausybės laikraštį „Ulus“, kuriame buvo pranešama apie trijų šimtų naujų kalėjimų statybą, pasakė savo draugams:

— Kitados Turkijoje čadra nešiojo tikrai moterys. Dabar gi mūsų vadovai nori ant viso krašto uždėti grotelių čadra.

Iš Amerikos į Turkiją persikėlė graikų pravoslavų bažnyčios patrijarchas Afinasoras. Turkijos gyventojai Afinasorą praminė „neilonovo patrijarchu“, nes jį atsuntė Uolli-stritas ir, kartu su juo, neilonovinių kojinių. Be to, Afinasoras įteikė Turkijos prezidentui skiriamuosius raštus ir JAV prezidento dovaną — sudėtingą barometrą-laikrodį.

— Trumenas žino ką reikia dovanoti, — ryšium su tuo atsitikimu kalbama žmonėse. — Tegul Turkija tikrina Uolli-strito spaudimą amerikonišku barometru. Tegul Turkijos prezidentas tikrina laiką pagal amerikonišką barometrą-laikrodį...

— Ką jums bus lengviau valdyti: amerikoniškus tankus ar lėktuvus? — paklausė amerikiečių generolas turkus-kareivius, skirstydamas juos į karinius dalinius.

— Lengviau mokytis rusų kalbos, negu kariauti su rusais, — gavo atsakymą generolas iš vieno turko.

Kolombo gatvėje Ceilone išbadėjęs senis būryje žmonių rado didelėje stiklinėje bonkoje talango ir skorpiono imtynes. Pas nugalėtoją-skorpioną senis įleidžia mažutę erkę (dėlę). Erkę akimirkoje užropoja ant skorpiono, kaip slurblys, įsisiurbia

jo galvon ir per keletą minučių išpumpsta sulig riešutu didesnę... — Buvo, gyveno Cellona balius-Jalanga, — kalba rodė damas senis. — Pas jį žodis „draugai angliai“. Dabar angliškoji liūto užropojo amerikoniškoji erkė. Ir štai kodėl rezultatai...

Minia juokiasi.

Londone, Garin-parke daiktai namiai angliai rengiasi namams ant suolų. Jie rūpestingai kloja laikraščius, nuledsdami iš lapų žemyn, kaip „antklodė“.

— Slėptis nepatogu, — kalbė vienas, — laikraščiai nušalinami o ūkanotame ore ir visai išsisklaido.

— Tačiau šiandien, — pasakė antrasis, — man bus didelis žiūrėkite, ilgame mano „antklodės“ straiptasnyje ponas Etliu žada išplėsti gyvenamųjų namų statybą.

Bekker gatvėje, Londone įsisteigė vaškinių figūrų muziejus. Britanijos ir Amerikos vaškinių figūrų kolekcininkai, turėjęs tybės veikėjų kolekcija padovanojo Harri Trumeno vaškinių kopijų. Pasakojama, kad JAV prezidentas, sužinojęs apie tai, pradėjo nerimauti: „Kuo gi angliai aprens mano vaškinių figūrų nuką?“

Prezidento susijaudinimas nėra be pagrindo: Anglijoje suka gauti gero medžiagos eiluotei. Prezidentas, pagalvojęs, nusprendė: „Ne, rizikuoti neverta. Geriau nusijūsiu Anglijon savo nuosavą eilutę“. Eilutė tikrai atsiūta Londonan, kuria aprenuoga vaškine Trumeno figūra.

— Aigidus prezidentas, — pasakė vienas muziejaus lankytojų, išgirdęs šią istoriją. — O jeigu jis nebūtų to padaręs, būtų tekę Harri pozuoti Adomo kostiume.

— Alkano liežuvis aštresnis už peilį, — sako turkų patarlė, paneigdama aukščiają papasakotąją neteisingą anglišką patarlę. („Krokodil“)

VERTĖ A. KULIKAUSKAS

PAPRASTŲ ŽMONIŲ LAIŠKAI

(Egėtynis iš „I. E.“ Nr. 82 (842))

Kyla klausimas, kodėl gi man ir mano tėvynainiams, iki dugmo išlenkusiems praėjusio karo kartų taure, gelsti naujo karo?

Tiktai bepročiai, tiktai nekliškieji Uolli-strito agresoriai gali vėblenti, kad mes nenorime taikos.

Dabar amerikoniškieji karo kurstytojai įžaliai šūkauja dėl taikos. Kai žmogėdros peilis nukreiptas į taikos širdį, milijonai paprastųjų žmonių privalo paskelbti karą karul. Kaip tarybinis inteligentas, aš su sava laudimi balsuoju už tai, kad uždrausti atominį ginklą, kad paskeibti karo nusikaltėliu tą vyriausybę, kuri pirmoji išdrįs panaudoti atominę bombą“.

Seržantas V. Grečišinas ir eilinis V. Černiševs savo laiška, atsiųstą į taikai ginti Tarybinį komitetą, adresuoją Amerikos kariuomenei. Jie rašo: „Tegul gerai pagalvoja ponai, mojuojantieji atominė bomba, kad taikos šalininkų — paprastųjų žmonių milijonai, kurių gretose yra ir katalikų, ir komunistų, ir socialistų, ir demokratų, prancūzų ir italų, amerikiečių

M. KATOVINAS, Tarybinio komiteto taikai ginti atsakingasis sekretorius

ir anglų, Olandijos ir Vieinamo, Afrikos ir Indijos tautos, reikalauja taikos ir jie pasiekę ją.

Jei karo mėgėjai išdrįs panaudoti atominį ginklą, visų šalių taikos draugai nesvyruodami paties mirties sprenddami naujo karo kurstytojams. Mes, Tarybinės Armijos kariai, ryžtingai pasirašome Stokholmo atsišaukimą. Mes ne dėl to kovojame, kad vėl pasaulis paplūstų žmonišios kraujuose. Tegul mūsų protesto balsas prieš atominį ginklą, tarybinų karių balsas, galingai nuskambės su didingu bebaimių kovotojų dėl taikos balsu visame pasaulyje.

Tai ginki gi atkaklų taikos reikalą, Amerikos kary, nesiduok apgaunamas! Žinok, kad mes tvirtai stovime taikos sargyboje, ir vargas bus tam, kuris išdrįs pažestis mūsų liaudies taikingajai darbą“.

Maskvos konservatorijos studentė L. Genina savo laiške

išreiškia tarybinio jaunimo jausmus: „Dabar, XX amžiaus viduryje, kai žmogus gamtoje suranda paslaptis vieną po kitos, kuomet technika pasiekė triumfojančių aukštybių, kai gyvenimas visame žemės rutulyje galėtų būti vien laimingas ir gražus, amerikoniškieji barbarai veržiasi užtikrinti sau prievartos galią, pralobimą skerdynėse. Jie svajoja mesti atominę bombą ant paprastųjų žmonių galvų, kuriais remiasi taika... Visuomet būna taip, kad šviesa galutinėje išvadoje nugali tamsybę. Uolli-stritiečiai su mumis nesutinka. Tačiau dažnai su mumis buvo nesutinkančių, ir tai niekuomet užsispyrėliams į gerą neišėjo. Kad tuo įsitikinti, užtenka pažvelgti į populiariausią mūsų šalyje knygą — VKP(b) istorijos trumpąjį kursą“.

Danas rašo: „Kaip jums žinoma, Danija prisidėjo prie Atlanto pakto, ir kasdien kalbama mums, kad turime ginkluotis mes prieš rytus, kad apsigintume. Bažnyčia, kuri privalo mokytį meilės ir gero linkėti kitoms tautoms, kalba mums apie reikalą rengtis karul.

Tačiau negaliu sutikti su tuo. Aš laikau, kad laimė negali būti pastiekta kraujo praliejimu... Pasakysiu jums garbingai, kad aš ne komunistas ir mažai domiuosi politika, bet tai neleidžia faktui, kad mes gyvename toje pačioje planetoje ir vieni nuo kitų priklausome. Geriausias kelias — tai draugiškumo kelias.

Yra be draugiškumo ir kitas kelias, kurį pasirinko karo kurstytojai. Tai neapykantos kelias, kuris veda į karą. Bet mes tvirtai nutarėme dirbti taikos labui“.

Karo kurstytojai veituli smelžia Tarybų Sąjungą. Jie slepia tiesą apie mūsų Tėvyne, tačia toji tiesa „kellauja be visų“. Apie tai liudija vieno Švedijos piliečio iš taikos šalininkų laiškas, adresuotas A. Fadijevui.

„Mielas draugel Sirdingai dėkoju už kalbą, kurią Jūs pasakėte būdamas Švedijoje. Gėda, kad Švedijos radijas sukliudė, kad Jūs, kovotojo už taiką, balsas negalėjo suskambėti eteriye (radijo bangomis). Mes teturime galimybę pilną ataskaitą sužinoti tik iš komunistinės spaudos. Tegyvuoja Tarybų Sąjungai“

Laiškų daug įvairiomis kalbomis, įvairaus turinio, kovoto-

jų už taiką parašytų, kuriuose garsinama pasaulio taikos vėliavnešys - mūsų didžioji Tėvyne. Kiekviename laiške išreiškiama gili padėka geros valios žmonėms, siekiantiems taikaus gyvenimo ir didelė neapykanta karo kursnė tytojams, kiekviename laiške pareiškiamas begalinis pasitikėjimas, pagarba ir meilė didžiajam tautų vadui pirmajam kovotojui už taiką pasaulyje draugui Stalinui.

Tarybinis taikos gynimo komitetas birželio mėn. 27 d. pirmėmė nutarimą pradėti rinkti parašus po Stokholmo atsišaukimu.

Iš visų šalies kraštų minėtasis komitetas gauna telegramas. Tarybiniai žmonės taikos gynimo komiteto plenumo nutarimą palaiko su entuziazmu.

Nedaug laiko praėis ir visas pasaulis sužinos, kaip vieningai tarybiniai žmonės pasirašė Stokholmo atsišaukimą. Tai bus nauja, didinga demonstracija tarybinės liaudies atsidavimo išlaikyti taiką visame pasaulyje. Dar kartą tarybiniai žmonės, pasirašydami Stokholmo atsišaukimą, tars savo griežtą NE karul.

(„Literaturnaja gazeta“)

Už atsakingąjį redaktorių PAULIUS ŠIRVYS